

Jozua 2:18

“Zie, wanneer wij in het land komen, zo zult gij dit snoer van scharlakendraad aan het venster binden”

Het scharlaken koord

1 teken van Rachab's geloof 2 teken van Gods genade

Gemeente,

“Het Scharlaken Koord”. Zo heet een stichting die onder prostituees werkt. Onder vrouwen die aan alle kanten verstrikt zitten in de prostitutie. Vaak door schulden, drugsverslaving, dreiging van mannen onmogelijk eruit kunnen stappen. En toch worden er van hen gered. Die door Gods genade toch breken met hun vroegere leven en een nieuw leven ontvangen.

Net als Rachab, de hoer, uit Jozua 2. En in die wonderlijke redding van Rachab speelt dat scharlaken koord een rol van betekenis. Het koord, het touw, oranje-rood van kleur, dat zij uit het raam van haar huis, of hotelletje, hangt op weg naar de dag dat Israel Kanaan en ook Jericho zal gaan innemen.

En dat is een bijzondere inname. We zagen vorige week dat Jozua een bijzondere roeping kreeg. Trek over de Jordaan en neem Kanaan in. En doodt alle inwoners en verban alle bezittingen. Dat was een bijzondere oorlog en een bijzondere landinname. Daarin werd iets zichtbaar van Gods oordeel. God zou Israel het land Kanaan geven, want dat was het beloofde land. En Israel moest alle inwoners uitroeien, want dat was Gods oordeel. In die inname van Kanaan door Israel blonk iets door van Gods laatste oordeel. Dat Hij Zijn volk het hemels Kanaan geeft, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, naar Zijn belofte. En dat Hij al Zijn vijanden zal verdelgen en buitensluiten voor eeuwig. Daar is de inname van Kanaan door Israel een afspiegeling van.

Maar dat leek onmogelijk. Israel zou Kanaan innemen. Maar in dat land woonden 7 volken. Die eeuwen lang hun gebied en steden verdedigt hebben en versterkt hebben. Legers op de been brachten en bewapenden. En dan komt daar een volk uit de woestijn aan. Nooit geleerd te vechten, geen materiaal en wapentuig. Dat lijkt helemaal geen gevaar te zijn voor Kanaan.

Zo lijkt het nog, weer. De kerk is onbetekenend en speelt geen rol van betekenis. De macht is aan wereldgroten en mensen met wapens en geld en macht. Die lijken de wereld wel eens te kunnen veroveren. IS bijv. Maar de kerk? Wat stelt die voor?

En toch gelooft Rachab het wel! Rachab gelooft dat Israel Kanaan in zal nemen. En dat scharlaken koord is in de eerste plaats een uiting van het geloof van Rachab. Dat zij echt gelooft dat Jericho zal vallen en dat zij maar beter bij dat volk van God kan horen. Dat gelooft zij. Vast en zeker.

1 teken van Rachab's geloof

Hoe komt dat? Hoe is Rachab tot dat geloof gekomen en gebracht? Ze belijdt het zelf in vers 9 en 10. "Ik weet dat de HEERE u dit land gegeven heeft .... Uw verschrikking is op ons gevallen....want we hebben gehoord dat de HEERE de wateren van de Rode Zee heeft uitgedroogd en twee koningen heeft gegeven in uw hand". Dat heeft ze gehoord. Het geloof is uit het gehoor. Maar dat is in dit geval niet de prediking geweest. God had geen profeten gezonden naar Kanaan. Het was van mond tot mond gegaan. Het was meer een gerucht. Maar door dat gerucht was zij tot geloof gekomen. Het gaat er maar om welk gerucht er rondgaat van Gods daden. In onze familie, in ons dorp, in onze omgeving. Wat er op de koffie, of op een verjaardag bijv. besproken word. Als je dan zwijgt over Gods werken, over Gods huis, over iemand tot bekering is gekomen, dan gaat het niet verder. Als je dan wat af zit te geven op de kerk, de kerkmensen, de avondmaalgangers, ja dan maak je niemand jaloers. Er zijn zoveel mensen in onze dorpen die ik als dominee niet bereik, die de kerkenraad niet bereikt, want huisbezoek wil men niet, maar u, maar jij wel. Als tenminste bij de koffie, op je club, op een verjaardag u dan maar Gods grote werken doorgeeft. Zo vol van een preek, zo vol van een bekering. En die buurvrouw of vriend of zwager, vertelt het weer tegen een oom of schoonzus, en die weer tegen een buurvrouw. En horen onze dorpen Gods grote werken. Of ze horen ze niet....

Zo was Rachab tot geloof gekomen. Dat had de Heilige Geest gebruikt. Daarmee had Hij Rachab tot geloof gebracht. Waardoor zij dat koord uit het raam hing op weg naar Israels verovering van Jericho. En daaruit bleek haar geloof. Dat het een levend geloof was. Geloof, door de liefde werkende. Want denk je maar in: die 2 verspieters onderdak geven dat werd gezien als land, stadsverraad. Als de koning en het volk daarachter kwamen zou ze gedood worden of gelyncht. Ze helpt spionnen en werkt mee aan de val van Jericho. Ze zet haar vrijheid en haar leven op het spel. Ze heeft haar leven ervoor over.

Dat is levend geloof. Levend geloof dat zich hecht op het Woord van God. Als een schelpdiertje dat zich met zuignapjes hecht op de rots en zo de vloedgolven doorstaat. Zo hecht levend geloof zich op de woorden van God en doorstaat de angsten voor wat er kan gebeuren en voor wat mensen kunnen doen als ze het merken. Levend geloof

overreken de kosten en is bereid schade te lijden. Levend geloof neemt de kosten erbij. Dat als anderen het merken het me op kan breken. Geen aandacht meer, geen kans op promotie, geen mooi plekje meer, geen vrijheid meer, geen werk meer, enz. De HEERE is het waard. Het eeuwig behoud is het waard om nu schade te lijden. Levend geloof volgt God en laat de uitkomst Hem over.

En tegelijk is dat levend geloof te merken doordat Rachab ook anderen wil redden. In vers 12 en 13 geeft ze zelf aan: mijn vaders huis, broers en zussen, laat hen ook gered worden. Levend geloof krijgt bewogenheid over anderen. Om te beginnen bij je eigen huisgenoten en familie. Dat ook zij gered worden.

Hoe is dat bij ons? Wij hebben niet alleen geruchten, maar de prediking! En wij geloven....ja, maar met wat voor geloof? De Jacobusbrief, die ook Rachab aanhaalt in hoofdstuk 2, noemt het nadrukkelijk: een geloof zonder werken is dood. Wat is een geloof zonder werken? Een geloof dat niets in de waagschaal wil stellen? Dat niets van het leven missen wil? Niets op wil geven? Geen kosten wil maken? Een geloof dat niets kosten mag? Dat zich altijd zo plooit dat het nooit zich stoot, nooit wordt raakgestoten? Een geloof dat zich als ene paling zo overal tussendoor kronkelt dat het nooit gepakt wordt en aangesproken kan worden? En wat is een geloof dat anderen niet wil redden van de verlorenheid? Een geloof dat anderen met wie je dagelijks omgaat nooit aanspreekt over de eeuwige dingen? Nooit vertelt van eeuwig verderf waar je iemand niet wil laten komen? Nooit vertelt van eeuwig behoud in Christus Jezus?

Een geloof zonder werken is een dood geloof. Al kun je dat soms moeilijk onderscheiden van een heel ingezonken levend geloof. Bij een ander, bij jezelf. Weet u waaraan je het toch merken kunt? Of het ons uitdrijft naar de HEERE. Of het ons doet vluchten tot de HEERE. HEERE, mijn leven is zo leeg en zo vruchteloos. HEERE, laat het vrucht dragen voor U. Heere Jezus, neem mijn leven in Uw hand. Levend geloof vlucht tot Jezus. Dood geloof kent geen nood en kent geen vluchten tot Jezus.

Ondertussen letten we ook op de grote lijn en het verband van dit hoofdstuk. Want als de twee spionnen straks terugkomen bij Jozua is dat voor Jozua een enorme bemoediging. Hij staat voor een onmogelijke opgave: Kanaan innemen. Maar hij hoort van de twee spionnen de woorden van Rachab die heeft gezegd: heel het land siddert al, heeft alle moed verloren, heeft gehoord wat de HEERE allemaal gedaan heeft. Jozua had misschien gedacht: hoe krijg ik die Israelieten op de knien, hoe zorg ik dat ze het gaan verliezen? Maar wat blijkt: de Heere is Jozua al voor. De Heere heeft al gezorgd dat Zijn gerucht is doorgedrongen. Al

voordat Jozua er komt, is de HEERE al aan het werk, aan het voorbereiden.

Zo bemoedigt de HEERE. Als je ergens enorm tegenop ziet. Je moet ergens heen. Om wat te zeggen, om iets aan de orde te stellen. En de HEERE blijkt je al voor te zijn. Heeft de harten al bewerkt. Als Hij roept tot een taak, dan baant Hij ook de weg. Nog steeds. En iemand van wie je het niet verwachtte, blijkt ontvankelijk en aanspreekbaar. Of nog mooier: vraagt zelf: hoe zit het nu eigenlijk met de dingen van God, geloof en kerk?

2 teken van Gods genade

Tegelijk is dat scharlaken koord ook uiting van de redding die er is in dat ene huis. Aan dat scharlaken koord zullen de Israelitische troepen zien: dit huis moeten we laten staan en mogen we niets doen. Dat scharlaken koord is het teken: hier is veiligheid. Iedereen die in dit huis is die zal ontkomen. Iedereen die buiten dit huis is, zal omkomen.

Zo komen we dat vaker tegen in de Bijbel. Dat iets een teken van behoud is. Denk aan het bloed op de deurpost bij de uittocht. Teken: hier komt het gericht niet, hier is ontkoming. Denk aan de vrijsteden in Israel: daar is ontkoming, buiten die vrijsteden is omkomen. Zo wijst het oranje-rode koord heen: hier is behoud, elk ander huis zal vallen, maar dit huis niet. Zo verkondigt het de prediking. En de Heilige Doop en het Heilige Avondmaal zijn er tekenen van: in Christus is ontkoming. Christus is het huis dat staande blijft in het gericht. Hij alleen. De enige Schuilplaats!

Als je echt gelooft dat het oordeel komt. Dat Gods oordeel voltrokken zal worden. Als je echt gelooft dat Gods Kerk de nieuwe hemel en nieuwe aarde beerven zal, dan zul je komen tot Jezus. Zijn werk, Zijn bloed, Zijn scharlaken rode bloed is het enige huis dat staande blijft in Gods gericht. Je kunt veel praten over het oordeel en er bang voor zijn, maar het gaat er maar om dat je vlucht tot Jezus. En je kunt wel veel denken, o wat is Gods Kerk gelukkig, wat zijn die goed af, maar het gaat er maar om dat je vlucht tot Jezus. Rachab zei ook: alle inwoners van het land zijn versmolten en verschrikt. Alle inwoners, maar ze kwamen niet allen in haar huis om veiligheid te vinden. Blijkbaar kun je onder de indruk zijn van Gods gericht, en van Gods werken die je gehoord hebt, in de geschiedenis, of in je opa of oma, maar toch niet komen om veiligheid te zoeken in de Heere Jezus. Terwijl de prediking, de doop, het avondmaal het steeds aangeven: hier is veiligheid. In Jezus is veiligheid. Zijn huis blijft staan. Kom tot Hem! Dat is geloof! Geloof dat de toekomstige toorn ontvlucht. Blijkbaar is dat de zenuw van het geloof: ontvlucht de toekomstige toorn. En wanneer precies Jericho zou

worden belegerd wisten ze ook niet, maar er was haast bij. Wanneer precies Gods oordeel komt weet je niet, maar er is haast bij.

Als ze je/u vragen: wat heb je aan je geloof, zo vragen mensen dat wel eens, je kunt beter zeggen, wat heb je aan Christus, maar goed men vraagt dan vaak: wat heb je aan je geloof.....wat zegt u dan? Zeg je dan? Zeggen we dan? Zeggen we misschien heel wat dingen, maar: het redt mij van Gods toorn, van het eeuwige gericht. Is dat niet het meest fundamenteelste? Waarin ook duidelijk wordt dat ieder mens het nodig heeft?

In Hem, de Heere Jezus. En dan geeft het geloof nog veel meer zegeningen: een paleis van zegeningen, kindschap en verzorging, Heilige Geest en vrucht, erfenis en heerlijkheid. Maar de draad erdoorheen is en blijft: gered van het eeuwige oordeel, van de toorn Gods. Dat is levend geloof. En dat geloof dat is bereid het kruis te dragen en dat geloof is bewogen met anderen. Vanuit het zicht op Jezus, waarvan Hij redt en verlost!

En de eerste die komt is Rachab, de hoer. Vrouw met een openlijk zondig verleden. Vrouw door ieder aangewezen, die dat is een hoer. Voor haar is plaats van het huis van veiligheid. Dat wordt nog onderstreept omdat ze een plaats krijgt in Mattheus 1 in het geslachtsregister van de Heere Jezus. In het huis van Jezus is plaats voor haar. Hoeren en tollenaars. Dus wat voor verleden je ook hebt: daar is plaats bij het kruis. Daar is veiligheid en ontkoming. Tegen welk gebod je ook met name gezondigd hebt. Of dat nou het 7^e gebod is, of het 8^e, of het 6^e of het 4^e. Voor vrouwen, meisjes als Rachab. Mannen, jongens die Rachabs hebben liefgehad en opgezocht, kan ook achter je telefoon of laptop: daar is plaats, toegang tot Jezus. Zonden hoeven niemand uit de hemel te houden. Wel iets anders, daar komen we zo op. En als je dan tot Jezus vlucht, dan krijg je er nog iets bij: verlossing van Gods toorn en gericht. En: vernieuwing, er komt haat tegen de zonde, je zondegang wordt geknakt en kan niet meer verder als voorheen. Dat krijg je ook nog erbij. Reiniging, loutering in een levenslange strijd.

Maar: wat houd je dan wel uit de hemel? Als dat je zonden niet hoeven te zijn. Nou, dit: want kijk, in dat huis dat zal blijven staan, gespaard in Gods oordeel, nodigt ze ook haar familie. Vader, broers, zussen. En nou is er daar één van bij, een zus, een keurig meid. Altijd een hoge sluiting, precies zoals het hoort. Maar om gered te worden moet ze op dezelfde plaats zijn als Rachab, de hoer. En daar is een zwager van Rachab, een punctuele, eerlijke man, die nooit één cent te weinig belasting betaalt. Maar om zalig te worden moet hij naast de tollenaar gaan zitten. Op één en dezelfde plaats en op één en dezelfde manier worden zij gered.

Wat houdt mij buiten Gods Koninkrijk? Dat ik me te goed vind om als goddeloze gered te worden. Om op 1 lijn met Rachab de hoer en Zacheus de tollenaar geplaatst te worden. Dat houd me buiten Gods Koninkrijk. Farizeïsme: ik dank dat ik niet ben als Rachab. Mijn leven is schoon en mooi om te zien. Veel mooier en beter dan van Rachab of Zacheus. Ik ben zo niet. Te goed om net als Rachab en Zacheus te ontkomen. Ik ben niet zoals zij. Die overmoed is als helium in de ballon van mijn leven. Waardoor ik opstijg, boven anderen uit en op hen neerkijk. En: wegga van het huis van redding en ontkoming.

Totdat mijn ogen opengaan. Ik ben net een container. Aan de buitenkant kan hij keurig schoongemaakt zijn. Maar doe hem eens open, kijk er eens in: wat een vuiligheid en onreinheid. Wat zit er in mijn hart? De kiemen van hoererij, doodslagen, diefstal, schelden enz. En dat ik het niet heb gedaan zoals Rachab en Zacheus dat is een wonder, een wonder waar ik God nota bene nooit voor heb gedankt. Ik ben hetzelfde. Van binnen. En net als Rachab, net als Zacheus is er ontkoming alleen in Jezus Christus. De ballon van mijn hoogmoed is doorgeprikt, wordt telkens weer doorgeprikt: ik ben net als Rachab en Zacheus. Ook voor mij is vergeving nodig, redding van Gods verdiende toorn.

Zo leidt de Geest zondaren Christus binnen. Met Rachab. Waarom Rachab? Terwijl er zoveel anderen zijn in Kanaan? Terwijl zoveel anderen zijn in Israel? Dat is Gods verkiezend welbehagen. Dat is Zijn werk. Waarom ik? Dat is Gods verkiezend welbehagen? Waarom anderen die hetzelfde horen maar nooit echt levend geloven? Waarom ik dan wel? Omdat de HEERE heeft verkoren van eeuwigheid. En dat betekent dat er hoop is voor de grootste der zondaren. Voor een Rachab toen en nu.

Door het geloof. Het geloof dat waarachtig gelooft dat ik omkom in Gods oordeel. Dat oordeel komt en zal mij niet voorbijgaan. Door het geloof dat waarachtig gelooft dat in Jezus veiligheid is. Dat zondaren bij Hem welkom zijn. Door het geloof dat gelooft: ook voor mij, niet alleen voor Rachab de hoer, ook voor mij is dat nodig.

Straks, lees Jozua 6:22-23 maar, straks staat er één huis overeind. Het huis van Rachab de hoer. En allen die in haar huis zijn, zijn ontkomen, gered. Gaan met Israel mee Kanaan bewonen. Allen die in Christus zijn blijven staande. Door het gericht heen. Om het hemels Kanaan te bewonen, nieuwe hemel en nieuwe aarde.

Amen